

1890-03-18

SENDER

Rasmus Christiansen

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev

General comment:

Se Christiansens brev til Hannover

dateret april måned, hvor

Forårsudstillingen og bl.a. ægteparret

Slott-Møllers udstillede værker

omtales.

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

Tirsdagen d: 18de Marts 1890

Kjære Hannover!

Megen Tak for Deres Brevkort
og for Afhandlingen om Empiren.¹

Denne sidste har hjulpet betydelig
til at klare mine i Forvejen noget
dunkle Begreber om Overgangs-
perioderne fra Barok gennem
Rokokko og Louis XVI til Empiren.
Jeg haaber at dette Brev maa
komme tidsnok til at naa Dem
inden De forlader Florenz; det var
kun fordi jeg gjerne vilde se Slott-Møllers
og Frues Arbejder, inden jeg skrev Dem
til. Jeg var derude i Gaar. Saavidt jeg
vød, har De vist ikke set Fruens store

[2]

Histori[e]maleri. Det var en meget
stor Overraskelse for mig. Da jeg gik
derud, ventede jeg mig ikke noget
synderligt af det — nærmest noget
i Retning af de ukloge Jomfruer —
en umagtet Opgave, hvor Villien
oversteg Even. Som sagt det var
en Overraskelse. Det var en stor stil-
og karakterfuld Fremstilling af et Optrin
i Middelalderen, Dronning Margrethe
som holder Dom over nogle jyske
Herremænd, som har bemægtiget sig
noget af Kronens Gods paa ulov-
lig Maade.² Der er en saa hensynsløs
gaaen ud paa at understrege det
karakteristiske i hver af de optrædende
Personer, saa nogle af Ansigterne nær-

[3]

ved kun synes at bestaa af de faa
Træk, som med hvilke en øvet Skuespiller forstaar
at frembringe netop den Virkning han
ønsker, en Behandlingsmaade som

bevirker at de fremstillede Mennesker
ætser sig ind i ens Hukommelse med
en saadan Tilforladelighed, at man
absolut tror paa dem. Især illustreres
den raa Tidsalder paa det fortræffeligste
ved et saadant lille Træk, som at en
af de paagjældende Personer møder op
med et stort blaat Øje, til Trods for
at de slet ikke staar anklagede for
Slagsmaal. Efter dette mener jeg
rigtignok at Fruen har dokumenteret
sin Overlegenhed i Intelligens og Moden-
hed over Manden, skjøndt han jo
maaske nok sidder inde med en

[4]

større medfødt malerisk Begavelse.
Hans Portrait af Brandes skuffede
mig meget, raat og ufærdigt og umag-
tet som det var, skjønt jeg godt kan tæn-
ke mig at det har været godt i An-
lægget. Jeg synes absolut G: B: virker
alt for stor og klodset. Jeg kan ikke forstaa
at S: Møller har kunnet faa det Indtryk
af Manden. Af hans andre Billeder er
Frisen vist det bedste, men den bliver
vel kasseret som Vanvid. Naar saa
hans Adam og Eva bliver refuseret
paa Grund af Uanstændighed, hvad det
vel desværre gjør, saa ser det jo ret lyste-
ligt ud for ham.³ — Om mig selv vil
jeg ikke tale. Mit bliver vist ikke kasseret,
men hvad saa — jeg vil ikke fremkalde
et vantro Smil paa Deres og Frues Ansigter
ved at fortælle, at jeg syntes at mit Portrait
kom til at se meget ordentligt ud[.]
Til Slutning det hjærteligste Hilsener til Dem
og Deres Frue med Ønsket om Sundhed og Udbytte
paa Deres Rejse.

[i venstre margen:]

Ere Deres Penge snart slupne op

Deres hengivne
R. Christiansen

¹ Hannover, "Af Empire-Stilens Forhistorie", Tilskueren, februar 1890, pp. 205-225. Til grund for afhandlingen var Hannovers foredrag i Industriforeningen i anledning af udstillingen af genstande fra Frederik VI's tid.

² Maleriet blev udstillet på Charlottenborg, 1890, under titlen "Dronning Margrethe og den jyske Adel", kat. nr. 310.

³ Harald Slott-Møller udstillede følgende tre malerier på Charlottenborg: "Portræt af Hr. Dr. Georg Brandes" (kat. 311); "Efteraarslandskab med stor Staffage" (kat. nr. 312); "Portræt af Frøken R." (kat. nr. 313).

Tirsdagen d. 18de Marts 1890

Kjære Hannover!

Meget Tak for Deres Brevekort
og for Afhandlingen om Empirien.
Denne sidste har hjulpet betydelig
til at klare mine Forvejen noget
dunkle Begreber om Overgangs-
perioderne fra Barok gjennem
Rokokko og Louis XVI til Empirien.
Jeg haaber at dette Brev maa
komme tidsnok til at naa Dem
inden De forlader Florenz, det var
lign fordi jeg gjerne vilde se ^{Platt} Møllers
og Friess Arbejder, inden jeg skrev Dem
til. Jeg var derude i gaar. Saavidt jeg
ved, har De vist ikke set Friess store

Historien. Det var en meget
stor Overraskelse for mig. Da jeg gik
derind, ventede jeg mig ikke noget
synderligt af det - nærmest noget
i Betning af de illoje Jomfruer
en imagnet Opgave, naar Villen
oversteg Tønnen. Men sagt det var
en Overraskelse. Det var en stor stude
og karakterfuld Fremstilling af et Optin
i Middeldagen, Dronning Margrethe
som holder Down over nogle jydke
Herremænd, som har bemærket sig
noget af Kronens Gods paa ilov-
lig Maade. Der er en saa kensgodelig
gaaden ind paa at understøtte det
karakteristiske i hver af de optrædende
Personer, saa nogle af Trækene var

ved sin egen at bestaa af de paa
Tør, ~~saa~~ ^{med hvide} en i et Linsespil forstaa
at frembringe netop den Værdi, som
indiker en Behandling maade som
bevirkte at de fremstillede Mærker
stær sig ind i en Helkommenhed med
en saadan Tilfredsdelighed, at man
absolut tror paa dem. Der illustreres
den saa Tidstid paa det fortræffelige
ved et saadant lille Tør, som at en
af de paagjældende Personer mødes op
med et stort blaat Øje, til Trods for
at de slet ikke staa udlagde for
Slagsmaal. Efter dette mener jeg
rigtig nok at Frisen har dokumenteret
sin Overlegenhed i Intelligent og illode-
hed over Mænd, og indt han jo
mæste nok ridder inde med en

større medfødt malerisk Begavelse.
Hans Portrait af Brander snuffede
mig meget, saad og inderligt og rimelig,
det som det var, kjönt jeg godt kan tænke
mig at det har været godt i An-
leget. Jeg synes absolut G. B. virker
alt for stor og klodset. Jeg kan ikke forestaa
at L. Møller har rimmet paa det Indtryk
af Manden. Af hans andre Billeder er
Frøens vist det bedste, men den bliver
vel kasseret som Vanvid. Naar saa
hans Adam og Eva bliver refuseret
paa Grund af Uanstændighed, hvad det
vel desværre gjør, saa ser det jo ret lyst
lig til for ham. — Om mig selv vil
jeg ikke tale. Mit bliver vist ikke kasseret,
men hvad saa — jeg vil ikke fremkalde
et vantrøst Luril paa Dens og Frøes Ansigt
ved at fortælle, at jeg syntes at mit Portrait
kam til at se meget ordentligt ud.
På Slutning det hjerteligste Velsignelse til Dem
og Dens Frue med Gnsæt om Længsel og Udlytte
paa Dens Brev.